

[Ministeren for offentlige arbejder]

med denne følelse. Jeg har det bare så dejligt og så godt, at jeg ikke føler nogen trang til og ikke noget behov for at være misundelig på nogen, heller ikke og slet ikke på hr. Dohrmann.

Dohrmann (FP):

Det, folketinget for mig at se har svært ved at acceptere, er, at man somme tider begår nogle fejltagelser. Jeg kan fortælle ministeren, at for kort tid siden var jeg sammen med et medlem af folketinget til et møde. Vedkommende var i sin tid en af de største forkæmpere for Farøprojektet. Vedkommen-
de stod gud hjælpe mig på dette møde og tog afstand og sagde, at det var en fejltagelse, man havde begået. O.k., jeg tror ikke, at alle, der har stemt for Farøprojektet, er enige i, at det var en fejltagelse. Når ministeren kommer med sine bemærkninger og antyder, at det måske er uheldigt, at man drøfter noget, som én gang er vedtaget, så tror jeg, at folketinget i mange tilfælde skulle tage nogle af sine tidligere vedtagelser op, når der er mulighed for at få dem stoppet i tide, i stedet for at vente, til løbet er kørt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om en videudbygning af lov om offentlige veje. (Amtskommunernes overtagelse af en del af statsvejene.

Af Dræbye (RV) m.fl.
(Fremsat 15/2 83).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Som det var tilfældet med det forrige forslag, og som det vel er tilfældet med alle de forslag, der drøftes her, går diskussionen primært ud på, om det er et godt forslag eller ej, eller om det er godt nok til at nyde fremme ved vedtagelse. Jeg er meget spændt på den behandling, dette forslag vil få både her i salen i dag og ved det videre forløb i udvalget.

Vi kender jo også dette forslag. Det blev ligesom det, vi sidst havde på dagsordenen her, førstebehandlet og kun førstebehandlet i forrige samling. De bemærkninger og den argumentation, der bruges nu, er – ikke unaturligt – temmelig identiske med, hvad der var tilfældet i fjor.

Forslagsstillerne fremfører en række argumenter for, at amtsrådene bør overtage den største del af det nuværende statsvejnet. Især skal jeg nævne, at forslagsstillerne mener, at amtskommunernes stilling som regionplanmyndighed bør indebære, at de i større omfang får overdraget den egentlige vejbestyrelsesfunktion. Der kan imidlertid også anføres en række argumenter imod en sådan fremgangsmåde.

Den nuværende ordning giver efter min opfattelse større mulighed for stordriftsfordele og for en landsdækkende og nogenlunde ensartet prioritering.

Endvidere kan der peges på, at regeringens investeringsfremmeprogram indeholder et punkt om systemeksport på vejområdet. Grundlaget for en sådan systemeksport vil blive forringet ved, at man forringer vejdirektoratets organisation, der netop er baseret på en kombination af forskning og praktisk arbejde. Her skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at en lang række firmaer, som er eksperter på dette område, og tilsvarende brancheorganisationer lægger meget stor vægt på den prestige, vejdirektoratet har som et resultat af sin organisation, sin know-how, sit mandskab, og at man i disse kredse i nogen grad frygter, at en ændring af den bestående ordning med hensyn til vejbestyrelse vil kunne få negativ indflydelse på vejdirektoratets stærke stilling.